

МОСКОВСКИ ОРКЕСТЪР ЗА КАМЕРНА МУЗИКА

но, а на Моцарт звучат изрази телно, с изработени до тънкост отделни шрихи и ясност на цялата текстура, маниера на изпълнението ѝ.

В репертоара на колектива могат да се отделят „Изкуството на фугата“ от Бах и Четринадесета симфония от Д. Шостакович като два върха, към които оркестърът се стреми в процеса на своето самостоятелно съществуване.

Камерният оркестър е добре известен не само в Съветския съюз (в Далечния Изток, Урал, Сахалин, Украйна, Кавказ, Сибир, републиките на Средна Азия), но и в чужбина: България, ГДР, Куба, Западен Берлин. Навсякъде той по-лучава много високи оценки.

През 1970 г. оркестърът представя светското изкуство на VII международен фестивал на камерната музика в Пловдив и на Софийските музикални седмици. В 1971 год. концертите на оркестъра в градовете на ГДР и Западен Берлин бяха достойно оценени в печата. „... Завършеността на звученето на един толкова млад колектив е просто удивителна“ — писа западноберлинският вестник „Дер Тагесшпигел“. А вестник „Национал-Шайтунг“ (ГДР) подчерта: „Изпълнението на XIV симфонията от Шостакович, както и на Камерната симфония на А. Бразинскас потвърди високите качества на камерния колектив от Москва. Virtuozността на всеки отделен музикант и ансамбловата дисциплина тук се синтезират в безупречно изпълнителско съвършенство“.

това — на Московския оркестър за камерна музика.

Репертоарът на оркестъра обхваща произведения на Бах, Хендел, Телеман, Вивалди, Корелли, Хайди, Моцарт, произведения на руски композитори от периода преди Глинка — Бортнянски, Березовски. Значително място е отделено и на музиката от съвременни композитори: Б. Барток, А. Онегер, И. Стравински, А. Шьонберг, от съветските композитори Д. Шостакович, Г. Свиридов, Р. Щедрин, Б. Тищенко, А. Бразинскас и др.

При изпълнението на творбите на великите майстори от миналото оркестърът се стреми да изяви своеобразието на емоционалния строеж и характеристиките особености на стила на композиторите. Произведенията на Хендел се изпълняват в тържествен, ярко-концертен стил, тия на Вивалди — развълнувано, цветисто и виртуозно

оперно-симфонично дирижиране. Негови учители са проф. Николай Рабинович и проф. Арвид Якокс. През 1973 г. той спечелва първа награда на конкурса между студент-диригенти, носелен на 100-годишнината на Рахманинов. Завършила е отлична консерваторията, в продължение на една година Ветвишки стажува във Виенската висша школа за музика и специални изкуства, участва при К. Остеррайхер и Г. Сваровски. Музикалната атмосфера на Виена с богатите ѝ традиции оказва силно влияние на младия артист.

Важен етап в творческото израждане на диригента, след завръщането му в родината, е стажантската му работа в Балний театър, където ръководи редица отговорни спектакли. В 1976 год. Г. Ветвишки поема ръководството на Симфоничния оркестър при Одеската филхармония, а след

Московският камерен оркестър е създаден през 1969 г. Негов художествен ръководител и диригент първоначално е Антон Шароов, под чието ръководство оркестърът за кратък срок съумява да се изяви като самобитен изпълнителски колектив със свой индивидуален почерк и не случайно е удостоен със званieto лауреат на Третия фестивал на съвременната музика в Берлин. През 1976 г. колективът бива оглавен от Юрий Николаевски — музикант с широка култура и голям диригентски опит.

Две години по-късно за художествен ръководител и главен диригент бива поканен Георгий Ветвишки. Той е получил всеотдайно, фундаментално музикално образование. Завършила е теоретико-композиторския факултет на Московската консерватория, след което постъпва в Ленинградската консерватория в отделението за

